

LÁ THƯ ĐƯỢC SÁU TUỔI

Xuân này nửa đã là sáu Xuân, sáu tuổi Xuân xanh của Lá Thư Ái Hữu Công-Chanh, đứa con yêu quý mà chúng ta đã sanh ra trên xứ lạ quê người và mặc dù hoàn cảnh khó khăn, phương tiện thiếu thốn đã nuôi dưỡng nó lớn mạnh đến ngày nay.

Duy-tri và phát-triển được Lá Thư AHCC như vậy là do sự thiết-tha mong-muốn của tất cả Anh Em khắp nơi và ngay cả số Anh Em đang sống trong các trại tỵ nạn đã khuyên-khích, thúc-dục, đóng góp công của vào sự nuôi dưỡng Lá Thư. Cảm động nhất là những lời nói chân thành của những Anh Em mới vượt biển đến các trại tạm cư, nói lên sự vui mừng khi được đọc Lá Thư AHCC, tinh-thần từ chỗ hoang-mang lo-sợ đã được trấn-tĩnh, tin-tưởng khi được biết Anh Em trong gia-dình Công-Chanh có những sinh hoạt tập-thể để-tương-trở nhau một cách thiết-thực mà Lá Thư Công-Chanh là một sợi giây liên lạc làm cho Anh Em gần gũi nhau nhiều hơn.

Lá Thư từ ngày khai sanh chỉ vốn vẹn năm, mười trang, danh sách Ái Hữu được ghi vào Lá Thư không quá ba mươi người. Thế rồi mỗi ngày, mỗi tháng mỗi Lá Thư tiếp theo đều tìm thấy thêm nhiều Anh Em đang sống rải-rác khắp năm châu và đã phát-triển của Lá Thư cũng theo nhịp độ lớn mạnh của gia-dình Công-Chanh, từ con số 30 nay đã vượt quá 300 Ái-Hữu. Qua Lá Thư số 18, chúng ta nhận thấy số Anh Em mới đến rất đông, phần lớn là lớp trẻ tuổi đầy nghi-lục và can-dam, đã ra đi trong những hoàn-cảnh đầy gian nguy, một số Anh Em chấp-nhận hy-sinh, đi một mình để có cơ-hội lo cho gia-dình sau này.

Nhìn về tương lai, Lá Thư của chúng ta có rất nhiều triển vọng trở thành một nội san với nội dung và hình thức phong-phú, tốt đẹp hơn, tập-thể AHCC của chúng ta sẽ lớn mạnh và tinh ái-hữu mỗi ngày một vững-bền.

Những ý-kiến của Anh Em về nội dung và hình thức Lá Thư đăng trong số 18 rất xác đáng và thiết-thực:

- Nội-dung nên dành ưu-tiên cho tin-tức Ái-Hữu, thủ-tín của Anh Em vì phần này đem lại cho tất cả Anh Em và gia-dình những tin Anh Em, mong-dợi ở ban bên này, bên nhà. Thư của một Ái-Hữu viết cho một Ái-Hữu mà được phổ-biến đến tất cả Ái-Hữu để có thể chia sẻ vui buồn, làm được việc ấy, Lá Thư đã làm đúng nhiệm-vụ của mình. Về mục này Ban phụ-trách cần lưu-ý trích những đoạn thú-dăng phổ-biến, tránh những gì mà người viết cũng như người đọc không hài-lòng.

- Những bài về lãnh-vực chuyên môn đã giúp Anh Em học hỏi được rất nhiều. Tuy nhiên số Anh Em mới đến sau này không có được những Lá Thư trước, nay ước mong có được những bài ấy. Trong số 18 Anh Đồng Sĩ Khiêm có nói là đang cũng Anh Ái Văn soạn và cho in lại những bài ấy thành 1 tập. Ý-kiến và thiện-chí của hai Ái-Hữu Khiêm-Văn rất đáng hoan-ngheh. Còn gì yên tâm cho Ban Biên tập hơn khi nhận được thư của các Anh Em mới đến hay đang ở trong các trại tạm cư, gửi về xin tài-liệu, bài vở để học mà sẵn có tập tài-liệu in sẵn của các Anh để thỏa mãn yêu cầu của Anh Em thì họ sung-sướng biết bao nhiêu. Vậy xin hai Anh xúc-tiến gấp việc đó gùm. Trong những Lá Thư tới về phần chuyên-môn, chỉ nên đăng những gì chưa đăng trước đây, như vậy khỏi phải tốn phí cho Lá Thư một phần nào.

Các mục khác như hồi-ký, văn-hóa, văn-nghe, tiêu-lâm, nhân-tin, tìm việc, đầu-hiên-rê-thảo... đều vẫn được Anh Em ưa-thích và do đó, Anh Em nên có gắng viết bài gửi về cho Lá Thư. Các tin vui buồn, hiếu-hi trong gia-dình

Ai-Huù nên phổ biến trên lá thư mặc dù có khi tin đã muộn vì Lá Thư ba tháng mới ra một kỳ.

Về những sinh hoạt của Anh Em, chúng tôi nhận thấy với số Anh Em càng ngày càng nhiều, ở những địa-phương cơ đông Anh Em, nên cố-gắng tập-hợp lại để có những buổi họp mặt như Anh Em ở Texas, Neworleans, Was. DC. S. Francisco, Los Angeles, Orange County, Oregon... đã thực hiện được và không những làm cho gia-diñh Công-Chánh ở địa-phương có dịp thăm viếng nhau mà còn có dịp trao đổi tin-tức, công việc học hành, thi-cử và hướng dẫn công-ăn việc làm cho nhau. Trong những buổi họp mặt như vậy, gia-diñh Công Chánh mới có cơ-hội cho con cháu quen biết nhau như các Anh Em đã từng mong-muốn. Ngoài ra những nhóm Ai-Huù địa-phương có hoàn cảnh thuận-tiện để tiếp tay cho Ban phụ-trách Lá Thư bằng cách gửi tin-tức bài vở và ủng-hò tài-chánh để có phương-tiền phát-hành Lá Thư.

Chúng tôi mong rằng ở các địa-phương khác Anh Em nên cố-gắng liên-lạc với nhau để có những sinh-hoạt nói trên.

Trong Lá Thư này chúng tôi có đề nghị một Đại Hội AHCC, nhằm mục đích tạo cơ-hội cho Anh Em và gia-diñh đã từng dự-dinh về thăm Cali. và gặp lại Anh Em sau nhiều năm xa-cách, mong các Anh Em hưởng ứng và cho Ban phụ-trách biết để lo phần tổ chức. Nếu Đại Hội có được khoảng 100 gia-diñh Công-Chánh tham-dự, cũng là một cơ hội hiếm có để thăm nhau cho thỏa lòng mong nhớ rồi.

Sau hết Tôi xin thưa riêng về chuyện lãnh phần phụ-trách Lá Thư. Anh Diệp đã đơn-phương độc mã lo cho Lá Thư trên một năm, cũng như những Anh Em trước đây, đó là một sự hy-sinh, một thiên chí, một tình thương Lá Thư không bỏ bên, và cũng có thể là một "món nợ" như Anh Diệp nói trong thư ban-giao cho chúng tôi, món nợ tinh thần (và vật-chất) theo nguyên văn của Anh.

Trong Lá Thư số 18 Anh Diệp ghi ở phần thư tín là Tôi "xung-phong" lãnh phần phụ trách Lá Thư. C. le Anh Diệp đã quá mệt mỏi, nên không trích đúng thư của Tôi nói là: Trong buổi họp, không Anh Em nào chịu nhận lãnh phụ-trách Lá Thư nên Tôi phải xung-phong để kéo thêm các Anh Trấn-vấn-Tuổi và Anh Đào-tử-Nam... Hôm ấy Tôi có nói với Anh Em là dù muốn dù không Tôi cũng dính liền với Lá Thư và không lẽ để cho Anh Diệp gánh mái phần việc nặng nhọc này thì cũng vô lý quá, nếu Anh Em không ai nhận phụ-trách thì Tôi phải nhận nhưng với sự tiếp tay tích-cực của Anh Em, vì kể từ khi Tôi thôi làm cho City, không còn tà tà được nữa, trước kia thì Lá Thư nhỏ bé, nay thì đã có tầm vóc rộng lớn mà thì giờ lại hiếm hoi, tuổi lại càng cao, làm sao mà lo cho chu-đáo được. Trong lúc đó thì Anh Em tuổi trẻ tài cao không hiếm gì, Anh Em nên hiểu dùm điều đó.

Nhận lãnh phụ-trách Lá Thư, Chúng Tôi thấy cần kêu gọi Anh Em tiếp tay mạnh mẽ mới mong phát-hành được Lá Thư, vì lẽ, ngoài bài vở tin-tức, phần quan-trọng nhất là TÀI CHÁNH. Anh Diệp chuyên cho Chúng Tôi \$135, số tiền còn lại sau khi thanh-toán chi-phi cho Lá Thư số 18, phỏng theo chi-phi của Lá Thư 18 là \$1085-. Với số tiền còn lại chưa đến 400\$ (kể cả \$135 Anh Diệp chuyên công với một số tiền Anh Em mới ủng-hò) đã thấy rõ "cạn cạn chi-phó" sẽ thâm thủng rất nhiều. Dù có "khéo nắm cơ" bằng cách giảm số trang, miễn gửi cho những Anh Em mà không biết là Anh Em có nhận được không (vì chưa khi nào có hồi âm), thì cũng không khỏi vỡ nợ.

Lời kêu gọi của Anh Tạ Huyền trước đây đã có kết-quả tốt, nay Chúng Tôi cũng xin kêu gọi Anh Em, mặc dù biết rằng dầu năm mà nói chuyện ủng-hò tiền bạc thì cũng không phải lẽ, nhưng vì kết quả nên phải nói lên đây để cứu nguy cho Lá Thư yêu quý của Chúng Ta.

Để kết-thúc Lá Thư của Ban Phụ Trách, nhân dịp Xuân Tân-Dậu sắp tới Chúng Tôi xin gửi đến các Ai-Huù Đán Anh và tất cả các Anh Em trong gia-diñh Công-Chánh cũng bầu-quyển khắp năm châu những lời chúc chân-thanh và tốt đẹp nhất cho năm đầy may-mắn, an-lành và hạnh phúc.

BAN PHỤ TRÁCH : Lê-khắc-Thí * Trần-vấn-Tuổi * Đào-tử-Nam